

Introduksjon til bevisstheten 5 **Bevissthetens metaforer**

Som himmelen, er bevisstheten det åpne og evige grunnlaget for alle fenomener. Himmelen er en fantastisk og kraftfull illustrasjon på bevisstheten, fordi vi vet at himmelen er naturlig til stede og at den er upåvirkelig. Den kan ikke ødelegges. Vi vet at uansett hva som viser seg på himmelen etterlater seg bare himmel, og etterlater seg bare akkurat den samme himmelen som var der fra før. Og vi vet at også når noe viser seg på himmelen, er den fullstendig upåvirket. Akkurat slik er den evige naturen til vår egen bevissthet.

Uansett hva slags vær som passerer, kan man si, har det ingen effekt på den upåvirkelige naturen til himmel-lignende bevissthet. Bevisstheten er grunnlaget for alt som oppstår, så det er ingenting i bevisstheten som noen gang er atskilt fra eller utenfor alle dens egenskaper. Alle himmelens egenskaper er til stede i alle aspekter av himmelen. Det er ingen del av himmelen som har andre egenskaper enn et annet aspekt av himmelen, eller en annen del av himmelen.

Bevisstheten er vidåpen som himmelen i det at den ikke har noen fordommer. Den har ingen tilbøyeligheter; den er alltid vidåpen. Den gjøres aldri om til noe som helst, til et fenomen. Den er alltid åpen, og det er alltid en kontinuerlig forestilling som akkurat den åpenheten. Selv om det kan se ut som om bevisstheten gjøres om til fenomener, så skjer aldri det. Dens åpenhet er naturlig. Den trenger ikke gjøres om til noe. Det er ikke nødvendig.

Grunntilstanden, et annet uttrykk for bevisstheten, illustrerer hvordan alle fenomener oppstår i og som grunntilstanden, at alle fenomener forekommer i og som denne grunntilstanden. Ettersom alt viser seg i bevisstheten, kan vi se at alle disse egenskapene er til stede i alt som

www.greatfreedom.org

viser seg i alle fenomener. Grunntilstanden til alle fenomener er bevisstheten - grunntilstanden til alt som oppstår. Alle de egen- skapene vi har lett etter andre steder, er naturlig til stede i grunntilstanden til alle fenomener. Grunntilstanden er uatskillelig fra alle fenomener. Det finnes ikke noen grunntilstand utenfor fenomenene. Grunlaget for alle fenomener er nettopp deres grunntilstand.

Akkurat som blåfargen er uatskillelig fra himmelen, er alle fenomener uatskillelige fra grunntilstanden. Det er umulig å skille ut det blå fra himmelen - å ha bare det blå her og himmelen der borte. På akkurat samme måte er det umulig å ha bevisstheten "her" og synspunkter "der borte" - å ha bare bevissthet eller bare synspunkter, kan man si, i vår egen opplevelse. Alle fenomener er bevis for den naturlige tilstedeværelsen av bevisstheten, og den naturlige tilstedeværelsen av bevisstheten oppleves som alle fenomener.

Enhver praksis som vi har gått inn i, hvor vi prøver å ha bare bevissthet uten fenomener, eller hvor vi ikke gjenkjenner bevisstheten og bare ser fenomener og tror at vi må skape bevisstheten, er nytteløs i hvert korte øyeblikk som vi gjenkjenner at bevisstheten og fenomener er uatskillelige, hvor det ses klart at det ene ikke er til stede uten det andre.

Ingen personer, steder eller ting har noen uavhengig natur, i og med at fundamentet deres er grunntilstanden - bevisstheten. Det er ingen opplevelse - hverken av at vi selv er til stede eller at noe annet eller en person, sted eller ting er til stede - uten kraften i bevisstheten. Det er i bevissthetens klarhet at alt oppstår. Lyset og klarheten i bevisstheten oppleves som alle fenomener, så ingen person, sted eller ting har en uavhengig natur. Alt oppstår i denne udelelige, sammenhengende utstrekningen av bevissthetens himmel.

Vi har kanskje hørt begrepet "tomhet" brukt i beskrivelsen av forholdet mellom fenomener og bevisstheten eller fenomener og deres grunntilstand. Det er viktig å forstå at tomhet ikke betyr å ha en oppfatning av tomhet, å ha en følelse av tomhet. Det tomhet faktisk betyr, er at vi ser som en direkte opplevelse at ingenting har en uavhengig natur. Ingenting har en kraft, ingenting har et innhold som er uavhengig av grunntilstanden. Så, det er tomt for en uavhengig natur, tomt for en kraft. Den eneste kraften til alt som oppstår, er kraften til grunntilstanden selv.

Som en majestetisk løve, er bevisstheten hverken anspent eller likegyldig. Det er en fullstendig årvåkenhet i bevisstheten som vi kan se alltid er åpen og årvåken. Det er alltid denne viljen til å vite, og samtidig - i hvert øyeblikk av bevissthet finner vi total selvtillit, som hos en løve. Uansett hvor løven vandrer på savannen, har den fullstendig selvtillit fordi den er herskeren, den majestetiske løven på savannen. I all denne vaksomheten og årvåkenheten er det en fullstendig ro og komplette egenskaper til å kunne lede og ikke være redd for noe som helst. Så det er ikke en vaksomhet hvor vi er redde for det neste som kommer til å skje og hvor vi fokuserer på alle fenomener. Det er en årvåkenhet og vaksomhet som er fullstendig kraftfull og hvilende samtidig.

Hverken anspent eller likegyldig, slik at uansett hva som skjer i løvens bevegelser, finnes alltid villigheten til å handle. Det er alltid villigheten til å være fullstendig handlekraftig i sitt miljø. Om det er dag eller natt, finnes alltid denne handlekraften, denne villigheten til å handle på den måten som er umiddelbart til nytte, på den måten som måtte være nødvendig.

Bevisstheten er skinnende som solen. Solens klarhet er en naturlig egenskap ved solen, og bevissthetens klarhet som lyser opp det selv-erkjennende aspektet til bevissthet som vet alt, er som solens klarhet. Og den er naturlig tilstedeværende, naturlig forekommende.

Som sollyset fyller himmelrommet, skinner velgjørende visdom like mye overalt. Hele himmelrommet er fylt av sollys, og på samme måte er alle fenomener fylt med den velgjørende intensjonen, med grunnleggende godhet. Ingenting kommer noen gang bort fra denne godheten.